

Bilde.Zm
vStortingsmenn av Guds nåde.Det partipolitiske kvaksalveri må er-
stattes av fagstyre.Av Viken Avisering"Jeg kan ikke innse at jeg står til regnskap for

noen i den saken", det er ikke en uttalelse av keiser Wilhelm, men stortingsmann Dr. Swenssons erklæring i anledning av at en læge skriver til "Fritt Folk" at det har vallopsikt i lægekretser at stortingets eneste læge, Dr. Signe Swensson var fraværende under behandlingen av kvaksalverloven (se F.F. 13.ds.)

og dette svar
Denne episode er ytterst betegnende for vårt parlamentariske liv, selv om en tar i betraktning den ophisselse som et slikt spørsmål fremsatt gjennom Nasjonal Samlings organ naturlig måtte fremkalle hos en partibevis hørekvinne.

Jeg står ikke til regnskap for noen! *En slik* ~~Denne~~ *old*

borger - og solkonge - mentalitet er det altså som det såkalte folkestyret tilslut er havnet i. ~~Eneveldig storting~~
~~mann oligarki og anonymt partidiktatur i høiden innsknek~~
~~av periodisk velgerfrykt~~ De for tre år valgte partipolitiske folkerepresentanter, som velges partimessig uten hensyn til fag og innsikt, blir alle i større eller mindre utstrekning offer for den innbildning at de har makten i sig selv. Etter sitt valg gjør de front mot velgmassen, mot folket.

De overfører den fullmakt som de har avlurt folk med slagord, fraser og valgløfter, til stillingen i sig s

2.

i folket. De føler sig som folkets herrer, og ikke som dets tjenerne. Og folket har ingen mulighet til virkningsfull reaksjon. Det er uten organisatorisk samling, og behersket av partipressen. Hvert tredje år kan det riktignok si sin mening. Men den faglig sett brokete velgermasse, som er så ukritisk og så lett å suggeres, blir bare et viljeløst objekt for partistyrenes propaganda og reklameteknikk.

En partibestemt valgordning sørger ytterligere for at en mulig ny og sund opposisjon har vanskelig for å gjøre sig gjeldende mot systemet. Således skulde Nasjonal Samling etter sitt stemmetall i 1933 ha 3 - 4 stortingsrepresentanter, men fikk på grunn av valgordningen ingen.

- " -

Vårt parlamentariske system, som er langt sletttere enn det britiske og like fordærvet som det franske, savner også den kontakt mellom folket og dets representanter og de aktuelle begivenheter og krav som det britiske parlament dog virkeliggjør på en ganske effektiv måte, ved stadig åpne spørsmål og redegjørelser mellom representanter og regjering.

Herr Hambros og herr Dybwad Brochmanns interpellasjoner i Norges Storting viser hvor dårlig det også i så henseende er lyktes de hjemlige parlamentarikere å kopiere sine utenlandske forbilleder.

Våre folkerepresentanter er uten reel og levende forbindelse med folket og dets liv, ~~utan~~ og uten virkelig kontakt med verdensbegivenhetene. De er stivnet i et dødsdømt system som sjelen allerede har forladt, og som etterhånden ~~fort~~ ortares av marxismen.

3.

for Trondheim er imidlertid også fra et annet synspunkt typisk for parlamentarismen og det såkaldte demokrati.

Stortingsmann Swensson er læge, og hun er eneste representant for sitt fag i Stortinget. Men når et faglig spørsmål kommer op, som er det den ærede representant forutsetningsvis skulde skjønne sig noget på, så er representanten ikke tilstede, og hun svarer absolut ikke for nogen og for noget.

- " -

Denne lille affæren, så ubetydelig i sig selv, belyser i et glimt hele forskjellen mellem det nuværende parlamentariske system med dets gagnløse og sakkyndige parti politikk, og på den annen side det ansvarlige fagstyre som Nasjonal Samling vil ha innført i en organisert, nasjonal ~~arbeidsstat~~ *arbeidsstat*.

Der vil sakene bli sakkyndig behandlet, og ikke av politiske kvaksalvere. Der vil folket bli sig sitt ansvar bevisst og vil som en kritisk sakkyndig masse velge sine ledere faglig med kjendskap til hvem der er de beste og mest egnede til å representere det fag hvori velgerne selv er fagmenn, samtidig som det mandat og den makt som legges i representantenes hender nårsomhelst kan tilbakekaldes, hvis de svikter sin opgave.

Det moderne, kompliserte samfundsliv krever en slik ordning. Når politikken griper inn i alle forhold på alle samfundsområder, kreves det ^{at} fagfolk valgt av fagfolk ~~styre~~ *styre*.

Det kreves likeledes en ytterligere fordeling av de offentlige opgaver. Således som staten for 100 år siden

4.

(domme)
styre, efter allerede i 1814 å ha skapt en fri og selvstend
myndighet, må staten nu også skape et organisert, økonomi
og kulturelt selvstyre på grunnlag av personlig frihet og
privat eiendomsrett. Staten må avlastes, istedenfor som nu
å bli altopslukende. Den må innskrenke sig til de egentlig
statspolitiske opgaver og til den almindelige overledning og
kontroll.

i Norges Samling

Vi søker i samhøve med utviklingens krav
en slik ny ordning som kan skape et effektivt og virkelig
folkestyre og fri folket fra de arrogante og maktsyke parti
politiske kvaksalvere. De er langt dristigere og langt skad
ligere og farligere enn de medicinske.

(Kjøp)

Vidkun Quisling